ΠΑΝΤΙΕΡΑ
αντικαπιταλιστική • ενημέρωση

Το μακελειό της επετειακής πορείας του Πολυτεχνείου στα πρωτοσέλιδα του επόμενου διημέρου

Πολυτεχνείο ’80

Μνήμες από την αιματηρή καταστολή της πορείας στην αμερικανική πρεσβεία

[Περσινή ανάρτηση της Παντιέρας: Η διεκδίκηση από την μειοψηφία της ΕΦΕΕ και πέντε οργανώσεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς (ΚΚΕ(μ-λ), Β’ Πανελλαδική, ΟΣΕ, ΟΚΔΕ και Κ.Ο. Μαχητής) του κινηματικού δικαιώματος να φτάσει η πορεία του Πολυτεχνείου του ’80 στην Αμερικάνικη Πρεσβεία. Η κρατική καταστολή της αιματοβαμμένης Κυριακής 16 Νοέμβρη άφησε πίσω της δύο νεκρούς, την εργάτρια Ματίνα Κανελλοπούλου και τον Κύπριο φοιτητή Ιάκωβο Κουμή. Τα γεγονότα που προηγήθηκαν, καθώς και όσα ακολούθησαν, παραμένουν εν πολλοίς άγνωστα, ιδίως για τους νεότερους αγωνιστές και αγωνίστριες.**]**

Δείτε ακόμη: Οι πρώτες πορείες της μεταπολίτευσης: «Δεν έγινε ο Νοέμβρης για τον Καραμανλή»

Νίκος Ξηρουδάκης

Αναδημοσίευση από τα ΚΡΥΦΑ ΧΑΡΤΙΑ της Εφημερίδας των Συντακτών

Επιμέλεια:Τάσος Κωστόπουλος

Την Κυριακή 16 Νοέμβρη του 1980, ημέρα της πορείας του Πολυτεχνείου για την έβδομη επέτειο από την εξέγερση, δολοφονήθηκαν από τα βάρβαρα χτυπήματα των ΜΑΤ δύο νέοι αγωνιστές. Ο **Ιάκωβος Κουμής,** 26 ετών, Κύπριος, που συμμετείχε στην πορεία με την «Επιτροπή για την Αυτοδιάθεση της Κύπρου». Και η εργάτρια **Σταματίνα (Ματίνα) Κανελλοπούλου,** 21 ετών. Εκατοντάδες οι τραυματίες, οι δύο με πυροβολισμούς – ένας μέσα στο Πολυτεχνείο κι ένας απ' έξω, στην οδό Στουρνάρη.

Το πολιτικό κλίμα

Η σύγκρουση του Νοέμβρη του 1980 δεν έπεσε από τον ουρανό. Κεντρικό πολιτικό χαρακτηριστικό της περιόδου ήταν το **«ήπιο πολιτικό κλίμα»,** όπως ονομαζόταν τότε η **συναίνεση.** Ηπιο βέβαια για το πολιτικό προσκήνιο· η καταστολή κάθε άλλο παρά ήπια ήταν. Ας μην ξεχνάμε ότι στις 28 Ιουλίου εκείνης της χρονιάς είχε δολοφονηθεί η **Σωτηρία Βασιλακοπούλου** -μέλος της ΚΝΕ- έξω από την ΕΤΜΑ από τραμπούκο της εργοδοσίας, ενώ στις 28 Οκτωβρίου ο 76χρονος αντιστασιακός **Τάσος Μαγλαρίδης** τραυματίστηκε βαρύτατα στη Θεσσαλονίκη από αστυνομικό κλομπ κι εξέπνευσε έναν μήνα αργότερα. Ηταν η εποχή που το μετεμφυλιακό κράτος της Δεξιάς, έχοντας πάρει τη σκυτάλη από τους δωσίλογους, τους ταγματασφαλίτες και τους μαυραγορίτες, δεν άφηνε να παρελάσουν αυτοί που πραγματικά αγωνίστηκαν κατά των Γερμανών. Ακόμη μια απόδειξη της λεγόμενης **συνέχειας του κράτους,** στην οποία έκτοτε πολλοί ομνύουν.

Οι αστικές δυνάμεις, η αμερικανική πρεσβεία και τα παπαγαλάκια τους είχαν λυσσάξει τα προηγούμενα χρόνια να απαξιώσουν το Πολυτεχνείο, να το μουσειοποιήσουν, να το αδειάσουν από κάθε εξεγερσιακό περιεχόμενο και να καταργήσουν την πορεία στην αμερικανική πρεσβεία. Το πραγματικό αντιδικτατορικό νόημα, έλεγαν, υπαγόρευε να πηγαίνουμε μέχρι το κοινοβούλιο για να διατρανώσουμε την προσήλωσή μας στον κοινοβουλευτισμό.

> «Τι θέλατε να κάνουν οι αστυνομικοί; Και ο αρχάγγελος Μιχαήλ ρομφαία κρατεί στα χέρια του για να αμυνθεί εναντίον των δαιμόνων, ρομφαία και όχι άνθη» | Γεώργιος Ράλλης, πρωθυπουργός (Βουλή, 22.11.1980)

Τα αντιαμερικανικά – αντιιμπεριαλιστικά ανακλαστικά ήταν όμως πολύ έντονα, κάτι που επέτεινε η επάνοδος της Ελλάδας στο στρατιωτικό σκέλος του ΝΑΤΟ στις 19 Οκτώβρη από

την κυβέρνηση Ράλλη· η εξωκοινοβουλευτική Αριστερά είχε πραγματοποιήσει πορεία στην αμερικανική πρεσβεία με 4.000 διαδηλωτές. Ηδη προετοιμαζόταν η πανηγυρική είσοδος στης χώρας στην ΕΟΚ. Ο Καραμανλής είχε μεταπηδήσει στην Προεδρία της Δημοκρατίας. Το αστικό καθεστώς στην Ελλάδα ισχυροποιούνταν.

Εύλογα η ΕΦΕΕ αποφάσισε ομόφωνα η πορεία του Πολυτεχνείου να κατευθυνθεί στην πρεσβεία, όταν μεσολάβησε κάτι που γινόταν συχνά: έπαιρνε ο Καραμανλής τηλέφωνο τον κεντρώο Γεώργιο Μαύρο, αυτός τον Αντρέα, τον Φλωράκη και τον Κύρκο, κι αυτοί «μαζεύανε» τις οργανώσεις της νεολαίας. Η ΕΦΕΕ είχε χρησιμοποιηθεί συχνά σαν εργαλείο ποδηγέτησης του φοιτητικού κινήματος και υπαγωγής των αγώνων στις κοινοβουλευτικές προτεραιότητες· γι' αυτό στις πορείες ακουγόταν, περιθωριακά μεν αλλά όλο και συχνότερα, το σύνθημα **«Πουλημένη ΕΦΕΕ!».** Υπαναχώρησε λοιπόν η ΕΦΕΕ, πριν καν μάλιστα ο αστυνομικός διευθυντής Μιχαήλ Λάος εκδώσει τη σχετική αστυνομική απαγόρευση, μετά από απλή «σύσταση» της κυβέρνησης!

Κλειστά γιά 24 ὧρες 600.000 μαγαζιά

ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΑ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΟΥΣ

Αὐξήθηκε

Η ΑΥΓΗ

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΚΚΕ εσωτερικού

Σάββατο 15 Νοεμβρίου 1980

ΣΟΒΑΡΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΗΝ ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Στή σελ. 6

ΑΠΑΓΟΡΕΥΤΗΚΕ Η ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΡΕΣΒΕΙΑ

Κυβερνητική ἐπίδειξη «καλῆς διαγωγῆς» πρὸς τοὺς Ἀμερικάνους

Διαβαστε αυριο στην "ΑΥΓΗ"

ΕΔΩ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

Ἐμπρός στό δρόμο πού χάραξε ὁ Νοέμβρης

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΤΗΣ «ΑΥΓΗΣ» ΓΙΑ ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστική • ενημέρωση

ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστική • ενημέρωση

ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστική • ενημέρωση

ΟΛΟΙ ΠΟΡΕΙΑ
ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ
ΚΑΙ ΤΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ

Η κυβέρνηση τῆς "Νέας Δημοκρατίας" ἀπαγόρευσε τήν πορεία στήν ἀμερικάνικη πρεσβεία πού εἶχε ἀνακοινώσει ἡ ΕΦΕΕ. Η πλειοψηφία τοῦ Κ.Σ. τῆς ΕΦΕΕ (ΚΝΕ-ν.ΠΑΣΟΚ) ἀποδέχθηκε τήν ἀπαγόρευση καί περιορίζει τήν πορεία μέχρι τό Σύνταγμα.

Ἀποδεικνύεται γιά ἄλλη μιά φορά ὅτι τό "ἤπιο πολιτικό κλίμα" χρησιμεύει γιά τό χτύπημα τοῦ μαζικοῦ κινήματος, γιά τήν ἐπιβολή τῆς κυβερνητικῆς τρομοκρατίας καί γιά τόν περιορισμό τῶν ἀγώνων μας στά πλαίσια τῆς προεκλογικῆς ἐκστρατείας τῶν κομμάτων.

Ὅλοι ὅσοι ἀγωνιστήκαμε καί ἀγωνιζόμαστε γιά νά καταχτήσουμε τίς ἐλευθερίες μας ἐνάντια στίς τρομοκρατικές ἐπιθέσεις τῆς κυβέρνησης, οἱ ἐργάτες πού ὑπερασπιζόμαστε τίς ἀπεργίες μας ἀπό τόν 330, τά δικαστήρια καί τά ΜΑΤ, οἱ φοιτητές πού μέ τό κίνημα τῶν καταλήψεων ξαναχτήσαμε τό δικαίωμα νά διαδηλώνουμε στούς δρόμους, ὅλοι ὅσοι κατεβήκαμε στούς δρόμους ἐνάντια στήν ἐπανένταξη στό ΝΑΤΟ, πρέπει ὅλοι μαζί νά ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ καί νά πραγματοποιήσουμε τήν πορεία στήν Πρεσβεία.

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥΣ

ΚΑΤΩ Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΟΛΟΙ ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΗΝ ΠΡΕΣΒΕΙΑ

Η μειοψηφία τοῦ Κ.Σ. τῆς ΕΦΕΕ
Ὁμάδα Πρωτοβουλίας τῶν Φοιτητικῶν Συσπειρώσεων

Ὑποστηρίζεται ἀπό:
ΚΚΕ(μ-λ), Κ.Ο.ΜΑΧΗΤΗΣ, ΟΚΛΕ, ΟΣΕ,
Ρήγας Φεραῖος (Β΄ Πανελλαδική).

Η Προκήρυξη της μειοψηφίας της ΕΦΕΕ και των 5 Οργανώσεων | ΑΡΧΕΙΟ Ν. ΞΗΡΟΥΔΑΚΗ

Μέχρι την πρεσβεία των ΗΠΑ η πορεία για το Πολυτεχνείο

«ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», 7/11/1980

Θα γίνει η πορεία μέχρι την πρεσβεία

«ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», 8/11/1980

Η κυβέρνηση την απαγόρευσε ώς την αμερικανική πρεσβεία και η ΕΦΕΕ το δέχτηκε «γιά να μη γίνει αιματοχυσία»

Μέχρι τη Βουλή θα φτάσει η πορεία του Πολυτεχνείου

ΑΝΔΡΕΑΣ: Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΔΕΞΙΑ

«ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», 15/11/1980

Η υποχώρηση της αντιπολίτευσης στις κυβερνητικές πιέσεις και η συνακόλουθη απαγόρευση απαντήθηκαν δυναμικά από την αριστερή μειοψηφία της ΕΦΕΕ

Στο έδαφος αυτής της υπαναχώρησης, **η μειοψηφία του Κ.Σ. της ΕΦΕΕ,** δύο εκπρόσωποι της **Β' Πανελλαδικής** (Βαγγέλης Δεληπέτρος, Βασίλης Ξυδιάς) κι ένας της **ΠΠΣΠ** (Στάθης Σχοινάς), με τη στήριξη πέντε οργανώσεων της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς **(ΚΚΕ μ-λ, ΟΚΔΕ, Κ.Ο. Μαχητής, ΟΣΕ και Β' Πανελλαδική**), αποφάσισαν να υλοποιήσουν την αρχική ομόφωνη απόφαση για πορεία στην πρεσβεία. Τα κοινοβουλευτικά κόμματα είχαν τα μάτια στραμμένα στις επικείμενες εκλογές, όμως η απόφαση αυτή εξέφραζε μεγάλο μέρος της

βάσης τους. Η απαγορευμένη πορεία ήταν δικαιωμένη στη συνείδηση ενός κόσμου πολύ πλατύτερου από τον χώρο της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς της εποχής. Υπήρχε ένα πολιτικό κενό που επιχειρήθηκε να καλυφθεί με όρους κινήματος. Πολλοί αγωνιστές, αφού διαδήλωσαν με τις δικές τους οργανώσεις, πύκνωναν τις γραμμές μας ή χειροκροτούσαν το κεντρικό σύνθημα του δικού μας μπλοκ: **«Ολοι πορεία στην πρεσβεία!».** Αλλοι περίμεναν να δουν αν θα σπάσουμε την απαγόρευση, για να περάσουν κι αυτοί. Το μπλοκ του ΚΚΕ εσωτερικού είχε σταματήσει στη γωνία Αμαλίας και Βασιλίσσης Σοφίας, μπροστά στη Βουλή.

Το μπλοκ της μειοψηφίας της ΕΦΕΕ, με κεντρικό σύνθημα «Ολοι πορεία στην πρεσβεία», αναχαιτίστηκε από τα ΜΑΤ στα λουλουδάδικα της Βασ. Σοφίας. | kanaliwordpress.com

Οργιο καταστολής

Μετά την υπαναχώρηση ΚΝΕ – Ν. ΠΑΣΟΚ, το βράδυ της 14ης Νοεμβρίου, και την απόφαση της μειοψηφίας της ΕΦΕΕ να σπάσει την απαγόρευση, το Σάββατο 15/11 το βράδυ

πραγματοποιήθηκε σύσκεψη του μπλοκ της τελευταίας στο ΕΜΠ, στο κτίριο Αβέρωφ της Αρχιτεκτονικής, για την οργανωτική προετοιμασία της σύγκρουσης. Είχε προηγηθεί διευρυμένη συνεδρίαση του Κεντρικού Συμβουλίου της Β' Πανελλαδικής στα γραφεία της. Στην ψηφοφορία για το αν θα επιχειρήσουμε να σπάσουμε έμπρακτα την απαγόρευση ή θα παραμείνουμε στον χώρο καταγγέλλοντας προτού αποχωρήσουμε, όλοι ψήφισαν ότι προχωρούμε, με μία μόνο ψήφο κατά και κανένα λευκό. Υπήρχαν και άλλοι σύντροφοι που διαφωνούσαν, δεν ήταν όμως παρόντες στη συνεδρίαση. Μεταξύ αυτών συγκαταλέγονταν ο Δημήτρης και η Αντα Ψαρρά, που την επομένη συμμετείχαν βέβαια στη διαδήλωση παρά τη διαφωνία τους. (Τις επόμενες μέρες, με την έντονη φημολογία περί δίωξης οργανώσεων για «ηθική αυτουργία» και τους κρωγμούς του Παπανδρέου για τιμωρία των πρωταιτίων που υποκίνησαν τη σύγκρουση, το Γραφείο του Κ.Σ. είχε αποφασίσει τη μη λειτουργία των γραφείων της οργάνωσης. Ο Δημήτρης και η Αντα ήταν αυτοί που παρέμειναν στα γραφεία, υπερασπιζόμενοι τη νομιμότητά της.)

Την υποχώρηση των διαδηλωτών και τη διάλυσή τους από τις θωρακισμένες «αύρες» ακολούθησε ανελέητος ξυλοδαρμός ανυπεράσπιστων διαδηλωτών από τα ΜΑΤ... | ΑΡΧΕΙΟ Τ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Η πορεία έφτασε στα λουλουδάδικα πολύ πιο μεγάλη απ' ό,τι ξεκίνησε. Εσπασε το κορδόνι της απαγόρευσης και τους πρώτους «καπελάκηδες» και προχώρησε προς τα ΜΑΤ που ήταν

παραταγμένα μπροστά στις αύρες. Ο εισαγγελέας έδωσε προθεσμία να διαλυθούμε, η δική μας επιτροπή έδωσε τη δική μας προθεσμία. Οι σειρήνες από τις αύρες προκαλούσαν πανδαιμόνιο. Εντύπωση έκανε η παρουσία μπροστά μπροστά του **Πολύδωρου Δανιηλίδη** του ΚΚΕ (μ-λ). Ηταν πολιτικός καθοδηγητής του ΕΛΑΣ και σε ηλικία **82 ετών**, στην πρώτη γραμμή, εμψύχωνε τους διαδηλωτές. Τραγουδώντας αντάρτικα και την «Ξαστεριά», η πορεία έπεσε στα ΜΑΤ κι ακολούθησαν συγκρούσεις ηρωικές για αρκετή ώρα. Το μπλοκ έσπασε από την αριστερή πλευρά προς τη μέση, όχι από τις πρώτες αλυσίδες που μάχονταν ακόμη. Ηταν περίπου 10.000 άτομα σε πυκνή διάταξη και η υποχώρηση ήταν δύσκολη.

Εχοντας την οργανωτική ευθύνη του μπλοκ της Πανελλαδικής, έφυγα τελευταίος από τον χώρο της σύγκρουσης. Πιασμένος από ένα δέντρο, προσπαθούσα να συμβάλω στην ψυχραιμία και τη συντεταγμένη αποχώρηση. Το τελευταίο πράγμα που είδα ήταν λόφοι από παπούτσια, τσάντες, ρούχα και αντικείμενα.

Μετά τη διάλυση του μπλοκ της πορείας στην πρεσβεία, ακολούθησε όργιο καταστολής. Γέμισαν τα γραφεία των οργανώσεων από τραυματισμένα αγόρια και κορίτσια. Το μπλοκ του ΚΚΕ εσωτερικού, που περίμενε στη γωνία, χτυπήθηκε ανελέητα κι είχε δεκάδες τραυματίες.

«Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ», 27/11/1980

Πολύ μετά τη διάλυση του μπλοκ μας, ο **Ιάκωβος Κουμής** δολοφονήθηκε από τους μπάτσους ενώ καθότανε με φίλους του στο καφεζαχαροπλαστείο Παπασπύρου, στο κάτω μέρος της πλατείας Συντάγματος (εκεί που σήμερα βρίσκονται τα McDonald’s). Φαίνεται

πως ήταν κλινικά νεκρός απ’ την αρχή, τον κράτησαν όμως στη ζωή με τα μηχανήματα, μέχρι να περάσουν οι επικοινωνιακά κρίσιμες πρώτες ημέρες.

Ιάκωβος Κουμής, “Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ”, 27/11/1980

Η **Ματίνα Κανελλοπούλου,** που συμμετείχε στην πορεία ανάμεσα στα μπλοκ της Β’ Πανελλαδικής και του ΚΚΕ (μ-λ), δολοφονήθηκε **μετά** τη σύγκρουση και τη διάλυση της πορείας προς την πρεσβεία, στη γωνία Πανεπιστημίου και Βουκουρεστίου. Εφερε 18 θλαστικά τραύματα και κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις από κλομπ γυρισμένο ανάποδα, με τη λαβή που έχει σίδερο μέσα.

Ματίνα Κανελλοπούλου | ΑΡΧΕΙΟ Τ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Το σίγουρο είναι πως οι δύο νεκροί διαδηλωτές δεν ήταν τυχαίοι περαστικοί. Ομως οι δολοφονίες έγιναν σε χρονική φάση που δεν σημειώνονταν συγκρούσεις. Η ύπαρξη νεκρών -όχι αυτών συγκεκριμένα- φαίνεται όμως πως ήταν προαποφασισμένη. Στις αρχές εκείνης της χρονιάς, τον Γενάρη, στην κηδεία των αστυνομικών Πέτρου και Σταμούλη (που είχαν σκοτωθεί από τη «17Ν») υπήρχε έκρυθμο κλίμα, με συναδέλφους τους που πυροβολούσαν στον αέρα έξαλλοι και υπόσχονταν εκδίκηση. Αριστεροί δημοσιογράφοι που ήταν παρόντες μας είχαν ενημερώσει σχετικά και μας είχαν παραγγείλει να προσέχουμε.

Το μπλοκ της μειοψηφίας της ΕΦΕΕ, με κεντρικό σύνθημα «Ολοι πορεία στην πρεσβεία», αναχαιτίστηκε από τα ΜΑΤ στα λουλουδάδικα της Βασ. Σοφίας. | ΑΡΧΕΙΟ Τ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Οι πολιτικοί αρχηγοί

Οσο και αν ηχεί παράδοξο, οι δυο δολοφονίες και το όργιο βίας και καταστολής που τις συνόδευσε δεν δυναμίτισαν αλλά αντίθετα εδραίωσαν το ήπιο πολιτικό κλίμα, όπως έδειξε κι η συζήτηση των πολιτικών αρχηγών στη Βουλή.

 Ο πρωθυπουργός **Γεώργιος Ράλλης** δήλωσε απολογητικά:

> «Επίλεκτοι γορίλες των αναρχικών στις πρώτες αλυσίδες, ύβριζαν, κραύγαζαν μπάτσοι, γουρούνια και άλλα και άλλα... Τι θέλατε να κάνουν οι αστυνομικοί; Και ο αρχάγγελος Μιχαήλ ρομφαία κρατεί στα χέρια του για να αμυνθεί εναντίον των δαιμόνων, ρομφαία και όχι άνθη».

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΘΑ ΕΠΕΜΒΟΥΝ ΟΙ ΡΩΣΟΙ ΛΕΝΕ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΩΝΟΥΣ· ΟΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΓΕΡΜΑΝΟΙ

Νομίμοποιοῦνται ὅλα τ' αὐθαίρετα μέχρι 1-1-79

Αὐξήσεις σὲ δύο δόσεις καὶ στὸν ἰδιωτικὸ τομέα 15% 1-1-81 8% 1-7-81

Σάββατο ἡ συζήτησι στὴ Βουλὴ γιὰ τὰ αἱματηρὰ γεγονότα

ΔΙΩΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΟΚΙΝΗΤΕΣ

ΣΗΜΕΡΑ ὁ μεγάλος διαγωνισμὸς τῆς «Α» γιὰ τὰ νιάτα βραβεῖα 500 χιλ.

Ἡ ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ ἐσ. ἀπεκάλυψε χθὲς ὅτι ἡ ΕΦΕΕ γνώριζε τὰ σχέδια τῶν ἀναρχικῶν

Πνίγηκαν μυστηριωδῶς δύο νέοι

19/11/1980

Ο επικεφαλής της αξιωματικής αντιπολίτευσης στην προηγούμενη Βουλή (ως πρόεδρος της Ενωσης Κέντρου – Νέες Δυνάμεις) **Γ. Μαύρος,** την παραμονή της πορείας του Πολυτεχνείου, στις 15/11/1980, είχε ιδρύσει το βραχύβιο ΠΑΡΚΕ (Παράταξη Κέντρου). Λίγο αργότερα εντάχθηκε στα ψηφοδέλτια του ΠΑΣΟΚ ως συνεργαζόμενος και εξελέγη βουλευτής Επικρατείας. Η δήλωσή του ήταν:

> «Η πρεσβεία είναι χώρος ιερός. Οι άνδρες μάχονται στα μέτωπα, δεν οργανώνουν πορείες σε πρεσβείες και παρόμοιες ασχημίες».

Χειρότερος όλων ο **Ανδρέας Παπανδρέου,** δεν είδε τους δύο νεκρούς αλλά έδινε υποδείξεις στις δυνάμεις καταστολής: έπρεπε να αφήσουν την πορεία να ανέβει πιο πάνω και

εκεί να την «εκτονώσουν», όπως είπε. (Επάξια οι προκηρύξεις των οργανώσεων τις επόμενες ημέρες τον «έχρισαν» υπουργό Δημοσίας Τάξεως.) Βέβαια οι στρατιωτικές αυθεντίες από τα κυβερνητικά έδρανα, απόστρατοι του στρατού και της αστυνομίας, πετάχτηκαν όρθιοι και, προσβεβλημένοι, απάντησαν εν χορώ: *«Μα τότε θα ακολουθούσαν όλοι!»*

 Ο γ.γ. του ΚΚΕ **Χ. Φλωράκης** μίλησε για κουκουλοφόρους και λοστοφόρους, θυμήθηκε τους *«προβοκάτορες με τα κόκκινα πουκάμισα»* του 1965 κι επανέλαβε παλαιότερη δήλωσή του, σύμφωνα με την οποία *«αριστερά της Αριστεράς βρίσκεται η Δεξιά».* Ηταν μια άλλη εκδοχή της θεωρίας του *«αριστεροχουντισμού»* που είχε λανσάρει ο Καραμανλής, προσαρμόστηκε ως *«χουντοαριστερισμός»*, στην αρθρογραφία του Ριζοσπάστη και φτάνει μέχρι τις μέρες μας ως *«θεωρία των δύο άκρων».* Ο Φλωράκης κατήγγειλε μάλιστα την κυβέρνηση, όχι για το όργιο καταστολής, όχι για τους δύο νεκρούς και τους δεκάδες τραυματίες, αλλά επειδή δήθεν μας στήριζε!

 Ο επικεφαλής της χουντικής «Εθνικής Παρατάξεως» **Σπύρος Θεοτόκης,** άλλοτε εισηγητής του διαβόητου Γ' Ψηφίσματος, υπεραμύνθηκε των δυνάμεων καταστολής και με αντικομμουνιστικό λόγο ζήτησε την παραίτηση του υπουργού Δημόσιας Τάξης Δαβάκη ως ανεπαρκούς. Λίγους μήνες αργότερα, μεταπήδησε στη Ν.Δ., της οποίας επικεφαλής ήταν ο πρώτος του εξάδελφος Γ. Ράλλης, εξελέγη δε βουλευτής Επικρατείας στις επόμενες εκλογές του '81.

 Ο **Λεωνίδας Κύρκος** μίλησε για τους δύο νεκρούς, στάθηκε στον συμβολισμό (ο Κύπριος και η εργάτρια) και απέκρουσε τα αντικομμουνιστικά λεγόμενα του ακροδεξιού κόντε Σπ. Θεοτόκη (*«ένας ευπατρίδης που τάχθηκε κατά της δικτατορίας στο εξωτερικό, αλλά εκφράζει μιαν άλλη εποχή, με τα κρινολίνα...»*). Στη συνέχεια ρώτησε με νόημα: «**Γιατί,** κύριε υπουργέ της Δημόσιας Τάξης, **γιατί** το ΚΚΕ εσωτερικού, **γιατί;**». Σ' ένα κρεσέντο επίδοσης διαπιστευτηρίων νομιμοφροσύνης και αντιαριστερισμού, μίλησε για *«αθλιότητες καθαρμάτων»* και για όσους *«έσπαζαν βιτρίνες και λεηλατούσαν»*, χωρίς να διακρίνει βέβαια και αυτός την **πολιτική διεκδίκηση της πορείας στην πρεσβεία** από το **σπάσιμο των βιτρινών.** Είχε, είναι αλήθεια, να αντιμετωπίσει και τις εσωκομματικές αντιδράσεις, ιδίως από τον χώρο της νεολαίας. Σε ηπιότερη μορφή, η ανακοίνωση του κόμματός του μιλούσε για *«ολιγάριθμες ομάδες ανεύθυνων και τυχοδιωκτικών στοιχείων που καταδικάζονται από όλες τις δημοκρατικές δυνάμεις».* Ο **«Θούριος»,** εφημερίδα του «Ρήγα Φεραίου», τσουβάλιαζε επίσης, αναφερόμενος σε *μερικούς αριστεριστές, κλασικούς και ανανεωτικούς, που υπερεκτίμησαν τις δυνάμεις τους, υποτίμησαν τη στάση των ΜΑΤ, ανέχτηκαν τους αναρχικούς, την αλητεία, τους αντικειμενικούς (ή και «υποκειμενικούς») προβοκάτορες.*

 Σε πιο νηφάλιο κλίμα, ο πρόεδρος της ΕΔΑ, **Ηλίας Ηλιού,** έθεσε θέμα αντισυνταγματικότητας της απαγόρευσης της πορείας προς την αμερικανική πρεσβεία.

"Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ", 27/11/1980

 Καλύτερα απ' όλους μίλησαν ο πρόεδρος της ΕΔΗΚ, **Γιάννης Ζίγδης,** και ο **Παναγιώτης Κανελλόπουλος.** Ο Ζίγδης, ο οποίος μας είχε προηγουμένως συγχαρεί για την πορεία (!), είπε για τα ΜΑΤ:

> «Η βασική αιτία του κακού είναι ότι η κυβέρνηση διατηρεί ένα Σώμα που αποτελεί ντροπή, τα ΜΑΤ. Δεν είναι αστυνομία αυτό, αυτό είναι Σώμα ΕΣ-ΕΣ, είναι χειρότερο από την ΕΣΑ, τα μέλη του είναι κακούργοι, όχι ότι οι άνθρωποι γεννήθηκαν κακούργοι, αλλά εκπαιδεύονται για να γίνουν κακούργοι. Τους είδα στη Ρόδο, όπου επετέθηκαν εναντίον ενός λαού που έκανε μια ειρηνική παρέλαση. Επετέθηκαν με τέτοια λύσσα που δεν έχω δει ούτε στους Ιταλούς φασίστες, όταν

ήμουν παιδί στη Ρόδο [...] Ας έχουμε μια ειδική συνεδρίαση για το αν μπορεί μια Δημοκρατία να διατηρεί κρατικά όργανα τύπου ΜΑΤ. Αυτά είναι μόνο για τους "Χίτλερ", μόνο για τους "Μουσολίνι". Είναι αδιανόητο να υπάρχουν σε μια δημοκρατική Πολιτεία».

Ο Ριζοσπάστης και οι «προβοκάτορες»

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΒΑΡΙΕΣ ΕΥΘΥΝΕΣ

Στή γνωστή ἔκδαση τῆς μεγάλης κινητοποίησης τοῦ ἀθηναϊκοῦ λαοῦ γιά τήν ἐπέτειο τοῦ Πολυτεχνείου, ἡ ἡγεσία τοῦ «ἐσωτερικοῦ» φέρνει τό δικό της μερίδιο εὐθύνης. Μέ τή στάση της στήν προχτεσινή κινητοποίηση, ἀλλά καί μέ τή γενικότερη καιροσκοπική τοποθέτησή της στό μαζικό κίνημα, ἡ ἡγεσία αὐτή ἀποκάλυψε πλατιά τό μέγεθος τῆς ἀνευθυνότητας καί τοῦ ἐκφυλισμοῦ, ἀποτέλεσμα τῆς πολιτικῆς καί τῶν ἀντιλήψεών της.

Τί ἐπιδίωκε ἡ ἡγεσία τοῦ «ἐσωτερικοῦ» μέ τούς ψευτοπαλληκαρισμούς της γιά τήν ἀμερικάνικη πρεσβεία, μέ τήν ἀγωνιστική της ὁμοψυχία, μέ τήν «πανελλαδική», τούς αὐτόνομους, τούς ἀναρχικούς καί τούς διάφορους «μ - λ»; Ὄχι, βέβαια, τήν ἑνωτική ἀγωνιστική καί δυναμική ἐκδήλωση τοῦ ἀντιιμπεριαλιστικοῦ φρονήματος τοῦ λαοῦ καί τῆς νεολαίας. Ἡ ἡγεσία τοῦ «ἐσ.» νόμισε ὅτι βρῆκε τήν εὐκαιρία νά κάνει μιά νέα θεαματική ψηφοθηρική χειρονομία, δῆθεν ἀδιαλλαξίας, πρός τό πολιτικά ἄστεγο περιθώριο, γράφοντας στά παλιά της παπούτσια τίς ἑκατοντάδες χιλιάδες ἐργαζομένων πού κατέβηκαν στό κέντρο τῆς Ἀθήνας καί τήν ὀργανώτρια τῆς χτεσινῆς ἐκδήλωσης ΕΦΕΕ, δείχνοντας πόσο ὑποκριτικές εἶναι οἱ κραυγές της γιά δῆθεν «σεβασμό» τῆς αὐτονομίας τῶν μαζικῶν ὀργανώσεων.

Πόσο πειστικοί μπορεῖ, ὅμως, νά εἶναι στό νέο ρόλο τους, οἱ δῆθεν ἀσυμβίβαστοι, αὐτοί πού μέ τόν πιό τυχοδιωκτικό καί ἀνεύθυνο τρόπο πῆγαν νά πουλήσουν «ἀγωνιστική ἀδιαλλαξία» στίς χτεσινές ἐκδηλώσεις, ὅταν εἶναι γνωστό, ὅτι ἡ πολιτική τους σέ ὅλα τά μέτωπα εἶναι πολιτική συμβιβασμοῦ καί ἡττοπάθειας; Μήπως μέ τήν «ἐθνική ὁμοψυχία» δέν ἔδιναν ἐπί πέντε χρόνια δημοκρατική κάλυψη στούς χειρισμούς τῆς κυβέρνησης γιά τήν ἐπανένταξη στό ΝΑΤΟ καί τή συμφωνία γιά τίς βάσεις; Μήπως αὐτοί δέν εἶναι οἱ ἀριστεροί μεταφραστές τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς τῆς ἄρχουσας τάξης; Μήπως οἱ ἴδιοι, μέ τήν ΑΣΔΗΣ, δέν τά ἔβρισκαν μέ τόν κυβερνητικό συνδικαλισμό, ἐνῶ σήμερα τά λένε μέ τή ΓΣΕΕ;

Μήπως, τυχόν, διεκδικοῦσαν τίς ἰδιαίτερες ἀγωνιστικές τους δάφνες γιά τή στάση τους τό Νοέμβρη τοῦ '73; Οἱ ἐρωτοτροπίες μέ τή χουντοκυβέρνηση Μαρκεζίνη δέν ξεπλέγονται μέ θεατρινισμούς ἀγωνιστικότητας, πού γιά μιά ἀκόμη φορά τούς ἀπόκοψαν ἀπό τό ὄργανωμένο λαϊκό κίνημα. Νά μποῦμε στίς ἐκλογές τῆς χούντας τό '73, νά τά βροῦμε μέ τήν ἀναρχία γιά τίς ἐκλογές τοῦ 81; ὄψεις τοῦ ἴδιου νομίσματος, τῆς ἴδιας ἐκλογικίστικης καί καιροσκοπικῆς πολιτικῆς ἀντίληψης. Τό λαϊκό κίνημα, οἱ ἀριστεροί δέν ἔχουν ὅμως καμιά ὑποχρέωση νά πληρώνουν τά κόμπλεξ ἤ τά ὑπαρξιακά ἀδιέξοδα τῆς ἡγεσίας τοῦ «ἐσ.»!

Ἐνάντια σέ ποιόν κατευθυνόταν ἡ ἰδεολογικοπολιτική προετοιμασία τοῦ «ἐσ.» γιά τήν προχτεσινή ἐκδήλωση; Ἐνάντια στή Δεξιά; Ἐνάντια στόν ἰμπεριαλισμό; Ἡ ἀνακοίνωση τοῦ «Ρήγα Φεραίου» ἀποκλειστικό στόχο ἔχει τήν ΚΝΕ, τή Νεολαία ΠΑΣΟΚ, τήν ΕΦΕΕ.

Ἀρκεῖ ἕνα ἀπόσπασμα ἀπό τό

Μεταξύ άλλων, το άρθρο καταγγέλλει τον Ρήγα Φεραίο ότι έχει στόχο την ΚΝΕ, τη Νεολαία ΠΑΣΟΚ και την ΕΦΕΕ | ΑΡΧΕΙΟ Ν. ΞΗΡΟΥΔΑΚΗ

Σε άρθρο του «Ριζοσπάστη» την επομένη του μακελειού, το οποίο μοιραζόταν επίσης ως προκήρυξη, η Β' Πανελλαδική καταγγέλλεται ότι *«συμπαρέλασε χτες μαζί με τους οπλισμένους με λοστούς αναρχικούς και τους προβοκάτορες»*. Η ηγεσία του ΚΚΕ εσωτερικού

εγκαλείται ότι μας έκανε πλάτες: *το «εσ.» ευνοεί τη δράση των προβοκατόρων «ώστε να ικανοποιείται η εκλογική πελατεία του περιθωρίου».* Οι ίδιοι, με κεντρικό σύνθημα «ΚΚΕ – Αλλαγή – 2η Κατανομή», απευθύνονταν προφανώς σε ευρύτερη εκλογική πελατεία...

ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστική • ενημέρωση

ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστική • ενημέρωση

ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστική • ενημέρωση

ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστική • ενημέρωση

προχτεσινό άφιέρωμα τής «Αύγής» γιά τό Πολυτεχνείο σάν ένα μικρό χαρακτηριστικό δείγμα τής πολιτικής τής άνευθυνότητας τής πλειοδοσίας σέ έκφυλισμό μέ τήν άναρχία καί τήν αύτονομία; «Κανείς δέν σκέφτεται νά βγεῖ άπό τήν «παρέλαση» καί νά πάει πρός τήν άμερικάνικη πρεσβεία. Άλλωστε, ύπάρχει διπλή άλυσίδα «περιφρούρησης» άπό τήν ΚΝΕ... Τώρα, έξω άπό τίς γενικές συνελεύσεις, δέν περιμένουν οἱ μπάτσοι. Δέν πετᾶμε έξω τούς χαφιέδες καί τούς προβοκάτορες. Άλλοῦ εἶναι ὁ κίνδυνος. Άπό ψηλά ἕνα τεράστιο «καπέλλο» αἰωρεῖται πάνω άπό τά κεφάλια μας, σέ κάθε συνέλευση, πού προσπαθοῦν νά μας φορέσουν μεχρι τη μύτη...».

Η εἰρωνεία καί περιφρόνηση τής οργανωμένης πάλης καί κάθε στοιχείου πού τή συμβολίζει: Πανώ, συνθήματα, σημαῖες, μαζική δράση. Η περιφρούρηση αναγορεύεται σε «αύταρχισμό» οἱ ΚΝίτες γίνονται «φασίστες καί ταγμα τασφαλίτες». Τί άλλο θά μποροῦσαν νά τούς ζητήσουν αὐτοί πού θέλησαν καί έπιδιώκουν νά άξιοποιήσουν πολιτικά τήν προχτεσινή προβοκάτσια;

Πόση απόσταση έχουν οἱ άντιλήψεις αὐτές, πού καλλιεργεῖ ἡ ἡγεσία» τοῦ «έσ.», άπό τά συνθήματα καί τίς δραστηριότητες τής «αὐτονομίας»; Μήπως ἡ χωρίς δρια άντι - ΚΚΕ πολιτική τους δέν γονιμοποίησε τό μηδενισμό γιά κάθε τι οργανωμένο, τόν τυφλό έξτρεμισμό, τόν ἄκρατο άντικομμουνισμό τής «αὐτονομίας»; Μήπως ἡ «Παν ελλαδική» πού συμπαρέλασε χτές μαζί μέ τούς ὁπλισμένους μέ λοστούς άναρχικούς καί τούς προβοκάτορες, δέν άποτελεῖ σάρκα άπό τή σάρκα τοῦ «έσ.»; Μήπως μέ τήν πολιτική τους δέν άνέχθηκαν καί στήριξαν ὅλα τά άνεύθυνα καί άλήτικα στοιχεῖα μέσα στά Πανεπιστήμια, μόνο καί μόνο γιά νά άξιοποιήσουν τή δράση τους ένάντια στό ΚΚΕ;

Αὐτή ἡ πολιτική δέν έχει καμιά σχέση μέ τήν έργατική τάξη καί τούς άγῶνες της. Μπορεῖ νά συγκινήσει μόνο τίς ὁμάδες τῶν λουμπεν, τούς συρφετούς τῶν ροκάκηδων, τό ποικιλόμορφο «περιθώριο», τά ξεπεσμένα στοιχεῖα τοῦ Κολωνακίου καί τής ὑψηλής κοινωνίας, ὅλους τούς χώρους έκεινους, ὅπου εὐνοεῖται ἡ δράση τῶν προβοκατόρικων δυνάμεων τής άνωμαλίας.

Οἱ εὐθύνες τους ὅμως εἶναι ἰδιαίτερα βαρεῖς άπέναντι στά ἴδια τά μέλη καί τούς ὁπαδούς τους. Μέ τήν κουτοπόνηρη πολιτική τοῦ «ἤξεις — άφήξεις» μέ συνθήματα γιά τήν πρεσβεία (ὥστε νά ἱκανοποιεῖται ἡ έκλογική πελατεία τοῦ περιθωρίου), χωρίς άπόφαση γιά τήν πρεσβεία (ὥστε νά έχουν μιά έπίφαση σοβαρότητας άπέναντι στούς ὁπαδούς τους), καταντώντας γέφυρα τής «αὐτονομίας» πρός τούς ὁπαδούς τους δημιουργώντας γενικότερη σύγχυση καί άποπροσανατολισμό, ὁδήγησαν τά μπλόκ τους σέ μιά δονκιχωτική πορεία πρός τό κέντρο τής προβοκάτσιας, άφησαν τά μέλη τους έκτεθειμένα στή βάρβαρη άστυνομική βία καί τήν προβοκάτσια, ὅταν ἡ ὑπόλοιπη έκδήλωση, τά μπλόκ τοῦ ΚΚΕ καί τοῦ ΠΑΣΟΚ άντιμετώπιζαν οργανωμένα καί συντεταγμένα τίς προβοκατόρικες ένέργειες.

Η χωρίς δρια άντι - ΚΚΕ πολιτική, ἡ καλλιέργεια τοῦ μηδενισμοῦ στήν οργάνωση καί τήν περιφρούρηση, ἡ άξιοποίηση κάθε άνεύθυνου στοιχείου, μέ μοναδικό ὅρο νά στρέφεται ένάντια στό ΚΚΕ, ἡ υἱοθέτηση κάθε λογῆς άποπροσανατολιστικῶν άπόψεων προσωπικῆς έκτόνωσης δέν έχουν καμία σχέση οὔτε μέ τίς παραδόσεις, οὔτε μέ τίς προοπτικές τής Άριστεράς.

Οἱ παλιοί άγωνιστές τής Άριστεράς, οἱ Λαμπράκηδες, οἱ νέοι τής γενιάς τής δικτατορίας, πού εἶναι ὁπαδοί τοῦ «έσ.», μπορεῖ νά έχουν διαφορετικές έκτιμήσεις άπό τό ΚΚΕ γιά τό σοσιαλισμό ἡ γιά τό δρόμο μετάβασης στό σοσιαλισμό, μπορεῖ νά βλέπουν διαφορετικά άπό μας τή σημερινή πολιτική κατάσταση. Εἴμαστε σίγουροι ὅμως ὅτι δέν μπορεῖ νά συμφωνοῦν μέ τόν άνεύθυνο δρόμο τής ἡγεσίας τοῦ «έσ.» πού ὑπογραμμίστηκε μέ δραματικό τρόπο στά προχτεσινά γεγονότα. Καί συναισθάνονται, ὅτι οἱ σημερινές κρίσιμες στιγμές χρειάζονται, περισσότερο άπό κάθε άλλη φορά, τήν ένότητα δράσης τής Άριστεράς καί ὄχι τό άνοιγμα τής αὐλαίας γιά τά άναρχικά καί προβοκατόρικα στοιχεῖα.

Το άρθρο

”καταγγέλλει” την Β’ Πανελλαδική ότι δήθεν “συμπαρέλασε με τους οπλισμένους με λοστούς αναρχικούς” κ.λπ. Κατάφωρο ψέμα: Ο α/α χώρος με προκήρυξή του είχε καταγγείλει εξίσου την ‘νόμιμη’ πορεία της ΕΦΕΕ και την πορεία στην πρεσβεία (Coca -Cola ή Pepsi Cola;) και συγκρότησε μπλοκ σε τελείως άλλο σημείο. Μάλιστα το μπλοκ της Πανελλαδικής δέχτηκε δίπλα του δύο μολότοφ στη Σταδίου πηγαίνοντας για τη σύγκρουση

«Αυτή η πολιτική δεν έχει καμία σχέση με την εργατική τάξη και τους αγώνες της», συνέχιζε το άρθρο. *«Μπορεί να συγκινήσει μόνο τις ομάδες των λούμπεν, τους συρφετούς των ροκάκηδων, το ποικιλόμορφο “περιθώριο”, τα ξεπεσμένα στοιχεία του Κολωνακίου και της υψηλής κοινωνίας, όλους τους χώρους εκείνους όπου ευνοείται η δράση των προβοκατόρικων δυνάμεων της ανωμαλίας».* Και όλα αυτά, για έναν χώρο που είχε δύο νεκρούς διαδηλωτές και δεκάδες εργατόπαιδα και νεολαίους τραυματίες, σε μια κεντρική πολιτική σύγκρουση τη στιγμή που η κοινοβουλευτική Αριστερά περί εκλογάς ετύρβαζε. Ετσι είναι όμως. Οταν, ενώ η επάνοδος της χώρας στο στρατιωτικό σκέλος του ΝΑΤΟ απέχει λιγότερο από έναν μήνα, επίκειται η είσοδος στην ΕΟΚ και, με τον Καραμανλή στην Προεδρία της Δημοκρατίας, εδραιώνεται ο ατλαντισμός, η διαδήλωσή σου δεν κατευθύνεται στην πρεσβεία αλλά στο Μοναστηράκι, εύλογο είναι να σου φταίνε οι ...ροκάκηδες!

ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 50 (Τ. Τ. 106). ΠΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 5240.511, 5600.515. ΤΕΛΕΞ: 22 - 6577. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 15

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΕΤΟΣ ΕΞΗΚΟΣΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΑΡΙΘ. 18502 — ΑΘΗΝΑ ΤΡΙΤΗ 18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1980

ΟΜΟΘΥΜΗ Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΕΞΤΡΕΜΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΠΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Οδηγούνται σέ απομόνωση καί συντριβή οι υπονομευτές τών δημοκρατικών θεσμών

ΜΙΑ ΝΕΚΡΗ. 2 ΒΑΡΥΤΑΤΑ ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ. 150 ΕΛΑΦΡΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΕΚΤΕΤΑΜΕΝΕΣ

ΥΛΙΚΕΣ ΖΗΜΙΕΣ. Ο ΘΛΙΒΕΡΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΩΝ ΕΚΤΡΟΠΩΝ

ΣΗΜΕΡΑ

ΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΕΣ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΝΑ ΕΞΑΛΕΙΨΟΥΝ ΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

Η ΕΝΤΑΣΗ ΤΩΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΩΝ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΔΥΤ. ΕΥΡΩΠΗΣ

Καθημερινή 18/11/1980. Η ασφυκτική πολιτική απομόνωση, οι επαπειλούμενες διώξεις και η σκόπιμη σύγχυση της αριστερής μειοψηφίας της ΕΦΕΕ με τους αναρχοαυτόνομους βιτρινοσπάστες στάθηκε αδύνατο να απαντηθούν αποτελεσματικά από τις οργανώσεις που εναντιώθηκαν στην κυβερνητική απαγόρευση. Στους «υποκινητές» που αναζητούσε η κυβέρνηση της Ν.Δ., το ΚΚΕ πρόσθεσε με άρθρο/προκήρυξή του και τους ευρωκομμουνιστές του ΚΚΕ εσωτερικού, κατηγορώντας τους πως «τα βρίσκουν με την αναρχία για τις εκλογές του ’81» | 18/11/1980

Η στάση των αναρχοαυτόνομων

Η βραδιά της έμπρακτης διεκδίκησης της διαδήλωσης στο σύμβολο του αμερικανικού ιμπεριαλισμού, την αμερικανική πρεσβεία, λειτούργησε συγκροτητικά για την ευρύτερη συσπείρωση του αναρχοαυτόνομου χώρου. Ενα ξεχωριστό μπλοκ κατέβηκε με το σύνθημα *«Απόψε θα γίνει της πουτάνας!»*. Είχε κυκλοφορήσει απ’ την παραμονή προκήρυξη με τον τίτλο «**Τι προτιμάτε; Πορεία της Κόκα Κόλα ή της Πέπσι Κόλα;** Εμείς δεν είμαστε κορόιδα να χτυπηθούμε χωρίς λόγο. Θα είμαστε εκεί που πρέπει την ώρα που πρέπει». Δεν αναγνώριζαν το επίπεδο της πολιτικής, δίνοντας έμφαση στην έμπρακτη κοινωνική αμφισβήτηση. Δύο μολότοφ έπεσαν μάλιστα δίπλα στο μπλοκ της Β’ Πανελλαδικής, στη γωνία Σταδίου και Γεωργίου Σταύρου, ενώ αυτό προχωρούσε για τη σύγκρουση.

Στο Πολυτεχνείο του ’80 πρωτοεμφανίστηκε επίσης σε μεγάλη έκταση το φαινόμενο με τις σπασμένες βιτρίνες. Τις βιτρίνες που σκέπασαν με τα τζάμια τους τους δύο νεκρούς στις δηλώσεις των πολιτικών αρχηγών και στα ρεπορτάζ των ΜΜΕ, που τα φόρτωσαν όλα -βιτρίνες, έκτροπα και φόνους- σε *«2.000 προβοκάτορες»* που οργάνωσαν την πορεία στην πρεσβεία.

ΑΡΧΕΙΟ Τ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Συνοψίζοντας

□ Το μπλοκ της πρεσβείας ήταν που βάδισε μαχητικά στα βήματα του Νοέμβρη και όχι οι κομματικές παρελάσεις με τα προεκλογικά συνθήματα.

□ Η διοργάνωση της πορείας στην πρεσβεία δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία. Βρήκε ευρύτερη απήχηση, στο έδαφος της υπαναχώρησης ΚΝΕ-ΠΑΣΟΚ από την ομόφωνη αρχική απόφαση της ΕΦΕΕ, και της επαμφοτερίζουσας στάσης του ΚΚΕ εσωτερικού (*«Διαφωνούμε με την υποχώρηση, σεβόμαστε τις αποφάσεις των μαζικών οργάνων»*).

□ Η **ΕΦΕΕ** λειτουργούσε ως **πολυεργαλείο χειραγώγησης** του φοιτητικού κινήματος και **υπαγωγής του στις κοινοβουλευτικές προτεραιότητες.**

□ Φαίνεται πως οι δύο νεκροί ήταν προαποφασισμένοι. Η επίσημη Αριστερά επέδειξε πολιτική πρεσβυωπία: είδε προβοκάτορες στους «αριστεριστές» διοργανωτές της πορείας, ενώ δεν

είδε την παρακρατική πλευρά στη δράση των κατασταλτικών μηχανισμών.

□ Το **ήπιο πολιτικό κλίμα** στη Βουλή, και γενικότερα στο πολιτικό προσκήνιο, δεν δυναμιτίστηκε από τους δύο νεκρούς και το όργιο καταστολής· αντίθετα ενισχύθηκε. Το είχε εξαγγείλει η κυβέρνηση, **το υλοποιούσε η αντιπολίτευση.** Ανομολόγητα, στην πράξη, το ΠΑΣΟΚ και το ΚΚΕ, ενώ το ΚΚΕ εσωτερικού ποντάριζε **και δηλωμένα** στο *«ήπιο κλίμα που θα θεμελίωνε την πάλη των ιδεών, τον διάλογο»,* σύμφωνα με τον Κύρκο στη Βουλή.

□ Οι δολοφονίες των δύο νέων παιδιών επιχειρήθηκε να συμψηφιστούν με τα σπασμένα τζάμια, να σκεπαστούν από αυτά.

□ Η ταύτιση της διαδήλωσης στην αμερικανική πρεσβεία με τις σπασμένες βιτρίνες έδινε **πολιτικό άλλοθι στη νομιμοφροσύνη της αντιπολίτευσης** που είχε τα μάτια στραμμένα στις επικείμενες εκλογές. Ο Παπανδρέου κάλεσε την κυβέρνηση να τιμωρήσει παραδειγματικά αυτούς που «υποκίνησαν και συμμετείχαν στα έκτροπα», πλευροκοπώντας από δεξιά την κυβέρνηση, για προεκλογικούς λόγους και αυτός.

□ Η ιστορική συνέχεια δικαίωσε το σύνθημα της εποχής **«Αλλαγή δεν γίνεται με κάποιο ποσοστό».** Λίγους μήνες πριν από την περιπόθητη Αλλαγή, ήταν ο αστυνομικός διευθυντής Λάος με τις διαταγές του και όχι ο λαός με το κίνημά του που έβαζε τη σφραγίδα του στο πολιτικό πλαίσιο, στους συμβολισμούς και στην κατάληξη της διαδήλωσης του Πολυτεχνείου. Ο ριζοσπαστισμός της Μεταπολίτευσης φαλκιδευόταν όχι μόνο από τις λυσσαλέες ιδεολογικές και κατασταλτικές επιθέσεις της Δεξιάς και της αντίδρασης, αλλά και από το καναλιζάρισμα στην προεκλογική προοπτική της κοινοβουλευτικής (εν)αλλαγής. Η διαπίστωση βέβαια δεν αφορά μόνο τον κύριο φορέα της επαγγελίας της Αλλαγής, το **ΠΑΣΟΚ,** αλλά και τα δύο κόμματα της κοινοβουλευτικής Αριστεράς.

□ Το **ΚΚΕ** είχε κεντρικό σύνθημα της περιόδου το ***«Αλλαγή δεν γίνεται χωρίς το ΚΚΕ».*** Οταν οι διαδηλωτές του μπλοκ της μειοψηφίας της ΕΦΕΕ, που συγκρούστηκαν διεκδικώντας το πολιτικό δικαίωμα της διαδήλωσης στην πρεσβεία, έφτασαν κυνηγημένοι από τα ΜΑΤ στη Σταδίου, επέδειξε φοβικά ανακλαστικά και έσφιξε περισσότερο τις αλυσίδες των μπλοκ του – που, φωνάζοντας το σύνθημα ***«ΚΚΕ – Αλλαγή – Δεύτερη Κατανομή»,*** ολοκλήρωσαν με ασφάλεια την πορεία στο Μοναστηράκι.

□ Και βέβαια το **ΚΚΕ εσωτερικού,** συμπληρωματική δύναμη -και αυτό- του «μπλοκ της Αλλαγής». Ας μην ξεχνάμε ότι λίγους μήνες αργότερα, ο Λεωνίδας Κύρκος, το βράδυ της 18ης Οκτωβρίου 1981, όταν το ΠΑΣΟΚ κέρδισε τις εκλογές λεηλατώντας την Αριστερά,

άρπαξε την πράσινη σημαία από τους πανηγυρίζοντες νεολαίους του ΠΑΣΟΚ και διαδήλωνε μαζί τους, παρότι το κόμμα του είχε μείνει για πρώτη φορά χωρίς κοινοβουλευτική εκπροσώπηση.

Οσο δυνατά και να φωνάζεις *«Εξω οι Αμερικάνοι», «Εξω από το ΝΑΤΟ», «Εξω οι βάσεις του θανάτου», «Εμείς δεν μπαίνουμε στο ΝΑΤΟ»* (όπου μόλις έχεις ήδη επανέλθει), όταν πειθαρχείς στα όρια που θέτουν ο αστυνομικός διευθυντής και η κυβέρνηση, αφήνεις τις κοινωνικές αντιστάσεις, τους φοιτητικούς και εργατικούς αγώνες χωρίς πολιτική εκπροσώπηση. Πρόκειται για τον ορισμό της **υπαγωγής των μαζικών αγώνων στις κοινοβουλευτικές προτεραιότητες,** όπως έλεγε η προκήρυξη της Β' Πανελλαδικής. Η «Αλλαγή» θα διεκδικηθεί κοινοβουλευτικά με τις εκλογές που πλησιάζουν, θα στερεωθεί με τους αγώνες για τη β' κατανομή. Οι μεν **«μόνο με μας»**, οι δε **«χωρίς εμάς δεν γίνεται».**

□ Οι επόμενες μέρες από τη σύγκρουση κατέγραψαν όμως και την πολιτική ανεπάρκεια του χώρου συνολικά της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς στην υπεράσπιση και την άμυνα απέναντι στην ισοπεδωτική επίθεση από όλο το πολιτικό σκηνικό και τα ΜΜΕ. Αυτό που μπορεί κανείς σήμερα να πει είναι ότι το 1980 ο πολιτικός μας χώρος, ενώ ήταν 3η δύναμη στα πανεπιστήμια και προσπαθούσε να σπάσει το φοιτητικό κέλυφος με την εξάπλωση συσπειρώσεων στις γειτονιές, είχε μια φθίνουσα πορεία που συνεχίστηκε με την άνοδο του ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση. Ετσι, η εκπλήρωση του οράματος για τη συγκρότηση μιας άλλης, μιας ανυπόταχτης και ανατρεπτικής Αριστεράς αναβλήθηκε.

*Ο Νίκος Ξηρουδάκης ήταν μέλος -τότε- του Κ.Σ. της οργάνωσης «ΕΚΟΝ Ρήγας Φεραίος – Β' Πανελλαδική»